

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119395249
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6119395249.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členiek JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v spore žalobcov: 1/ O. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX/XX, XXX XX D. Z. Y., 2/ A. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX/XX, XXX XX D. Z. Y., oboch zastúpených obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s. r. o., so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, proti žalovanému: Obec Kláštor pod Znievom, so sídlom M. Čulena 181/50, 038 43 Kláštor pod Znievom, IČO: 00 316 733, zastúpenému JUDr. Jaroslavom Čiernym, advokátom so sídlom Holubyho 51, 036 01 Martin, IČO: 42 213 185, o zaplatenie 3.183,46 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 21C/64/2019-82 zo dňa 30.01.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 21C/64/2019-82 zo dňa 30.01.2020 vo výroku I. mení tak, žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.371,59 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.371,59 eur od 21.03.2019 do zaplatenia zamietá.

Žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému trovy konania na súde prvej inštancie, ako aj trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 21C/64/2019-82 zo dňa 30.01.2020 vo výrokoch II. a III. ostáva nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom sumu 1.371,59 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.371,59 eur od 21.03.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zamietol (výrok II.). Konanie v časti o zaplatenie sumy 1.811,87 eur zastavil (výrok III.). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcom právo na náhradu trov konania v rozsahu 14 % (výrok IV.).

2. Rozsudok súd prvej inštancie, čo do jeho výroku I., odôvodnil tým, že žalovaný, za ktorého konal jeho starosta, uzatvoril so žalobcami 1/ a 2/ kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol pozemok, a to bez toho, aby tento prevod bol odsúhlasený obecným zastupiteľstvom žalovaného. Následne žalovaný, opätovne konajúci prostredníctvom starostu, návrhom na vklad do katastra nehnuteľností požiadal Okresný úrad v Martine, katastrálny odbor, aby rozhodol o prevode vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. K návrhu na vklad do katastra nehnuteľností starosta pripojil aj sfašované uznesenie obecného zastupiteľstva žalovaného, že prevod pozemku schvaľuje, hoci uznesením č. 34/2009 zo dňa 16.10.2009 s prevodom pozemku vyslovilo nesúhlas. Vklad vlastníckeho práva žalobcov do katastra nehnuteľností k predmetnému pozemku bol povolený, pričom po piatich rokoch žalovaný podal dňa 19.11.2015 na Okresnom súde Martin žalobu o určenie jeho vlastníckeho práva k pozemku z dôvodu neplatnosti

predmetnej kúpnej zmluvy pre nedostatok súhlasu obecného zastupiteľstva s prevodom pozemku. Žalovaný bol v spore úspešný, pričom rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 11C/122/2015-84 zo dňa 03.05.2016 bolo určené jeho vlastnícke právo k predmetnému pozemku. Žalobcom bola uznesením Okresného súdu Martin č. k. 11C/122/2015-281 zo dňa 12.10.2018 uložená povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne žalovanému trovy konania vo výške 1.187,35 eur a uznesením Okresného súdu Martin č. k. 11C/122/2015-283 zo dňa 12.10.2018 uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania proti uzneseniu č. k. 11C/122/2015-138 zo dňa 13.01.2017 vo výške 84,74 eur. Žalobcom bola napokon uznesením Okresného súdu Martin č. k. 11C/122/2015-105 zo dňa 16.06.2016 uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok vo výške 99,50 eur za odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 11C/122/2015-84 zo dňa 03.05.2016. Žalobcovia uloženú peňažnú povinnosť splnili. Následne si žalobcovia podali u žalovaného žiadosť zo dňa 13.01.2019 o predbežné prerokovanie ich nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Žalobcovia tvrdili, že v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod spis. zn. 11C/122/2015 bránili len svoje vlastnícke právo a zaplacením súdneho poplatku za odvolanie vo výške 99,50 eur a nahradením trov konania žalovanému v celkovej výške 1.272,59 eur im vznikla škoda, za ktorú zodpovedá žalovaný z dôvodu jeho nesprávneho úradného postupu, ktorý spočíval vo vyššie popísanom konaní jeho starostu.

3. Žalovaný namietal v spore svoju pasívnu vecnú legitímáciu, pričom mal za to, že žalobcom 1/ a 2/ žiadna škoda nevznikla a ani neexistuje príčinná súvislosť medzi nimi tvrdenou škodou a jeho konaním.

4. Súd prvej inštancie tak citujúc ust. § 9 ods. 1 a 4, § 14 ods. 1, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 a § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. vychádzal z toho, že v dotknutom konaní vedenom na Okresnom súde Martin o určenie vlastníckeho práva sa žalobcovia snažili brániť svoje vlastnícke právo k predmetnému pozemku, ktorý mali nadobudnúť od žalovaného a za tento riadne zaplatili kúpnu cenu. Súd prvej inštancie mal tak za to, že trovy konania, ktoré boli žalobcom uložené v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod spis. zn. 11C/122/2015 zaplatiť, vznikli žalobcom v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom žalovaného. Pokiaľ by totiž žalovaný postupoval úradne správne, rešpektoval by rozhodnutie obecného zastupiteľstva o tom, že prevod vlastníckeho práva k predmetnému pozemku neschválilo a nedal by pokyn na vypracovanie kúpnej zmluvy a nepodal by návrh na vklad vlastníckeho práva žalobcov k predmetnému pozemku do katastra nehnuteľností, škoda by žalobcom nevznikla. Súd prvej inštancie považoval za logické, že ak žalobcovia po piatich rokoch dobromyseľného užívania kúpeného pozemku mali o tento v súdnom konaní prísť, bránili sa. Túto obranu súd prvej inštancie považoval za plne legitímnu a oprávnenú, pretože každý má právo domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde.

5. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcom škodu vo výške 1.371,59 eur, ktorá im vznikla zaplacením trov konania pri obrane ich vlastníckeho práva.

6. Pokiaľ ide o uplatnené príslušenstvo (úroky z omeškania) súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobcovia podaním zo dňa 13.01.2019, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 13.03.2019, vyzvali žalovaného, aby uplatnenú sumu 3.184,46 eur zaplatil do siedmych dní od doručenia žiadosti, teda do 20.03.2019. Nasledujúci deň sa žalovaný dostal s plnením peňažnej sumy do omeškania. Na podklade tohto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom rovnako aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.371,59 eur od 21.03.2019 do zaplatenia, pričom žalobu vo zvyšnej časti o zaplatenie úrokov z omeškania zamietol.

7. S poukazom na to, že žalobcovia 1/ a 2/ sa proti žalovanému pôvodne domáhali zaplatenia celkovo sumy 3.183,46 eur, pričom na pojednávaní dňa 30.01.2020 vzali so súhlasom žalovaného žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.811,87 eur späť, súd prvej inštancie zároveň citujúc ust. § 144 a § 145 ods. 1 a 2 CSP rozhodol (výrok III. rozsudku) o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 1.811,87 eur.

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 a § 256 ods. 1 CSP s poukazom na čistý procesný úspech žalobcu v rozsahu 14 % tak, že žalovanému priznal proti žalobcom právo na náhradu trov konania v tomto rozsahu.

9. Proti rozsudku, čo do jeho výrokov I. a IV., podal v zákonom určenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že by žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.371,59 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.371,59 eur od 21.03.2019 do zaplatenia zamietol a žalovanému priznal proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie ním navrhovanými dôkazmi - spismi Okresného súdu Martin spis. zn. 3T/167/2015 a spis. zn. 11C/122/2015, čím bol naplnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP.

11. Ďalej žalovaný namietal, že škodou, za ktorú má podľa napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie zodpovedať žalovaný, je peňažná suma, ktorú bolo žalobcom uložené zaplatiť na podklade právoplatného rozhodnutia súdu, teda iného orgánu, ako je žalovaný, a teda žalovaný nemôže zodpovedať za niečo, na čo nemal dosah. Ide o výdavky žalobcov, ktoré vynaložili na základe zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (v rozsahu sumy 99,50 eur), a to za úkony v súdnom konaní, pre ktorý sa sami rozhodli a na základe prehratého súdneho sporu (v rozsahu sumy 1.272,09 eur). Žalovaný v tomto kontexte namietal neexistenciu príčinnej súvislosti medzi škodou a domnelým nesprávnym úradným postupom žalovaného, ktorý mal spočívať v protiprávnom konaní starostu žalovaného. Žalovaný namietal svoju zodpovednosť za protiprávne konanie svojho starostu, ktorý konal priamo v rozpore s rozhodnutím obecného zastupiteľstva. Proti právne konanie jeho starostu nie je úradným postupom obce. Keďže sa žalobcovia odmietali dohodnúť na urovnaní, bol žalovaný nútený podať žalobu o určenie svojho vlastníckeho práva na súd. Žalovaný teda namietal, že jeho konaním žalobcom žiadna škoda nevznikla, a to ani v priamej a ani v nepriamej príčinnej súvislosti.

12. Žalovaný tiež namietal, že v danom prípade protiprávne konanie jeho starostu nebolo výkonom verejnej moci, ako tento chápe zákon č. 514/2003 Z. z., teda ani nesprávnym úradným postupom.

13. Pokiaľ ide o odvolanie čo do výroku IV. rozsudku súdu prvej inštancie, toto žalovaný odôvodnil závislosťou tohto výroku od výroku I.

14. Žalobcovia 1/ a 2/ aj napriek výzve súdu, k im doručenému odvolaniu žalovaného, písomné vyjadrenie nepodali.

15. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), konštatujúc, že odvolanie proti rozsudku, čo do jeho výrokov I. a IV. bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa [§ 355 ods. 1 a 2 v spojení s § 357 písm. m) CSP], po prejednaní odvolania na nariadenom pojednávaní podľa ust. § 385 CSP preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a IV. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Vo výrokoch II. a III. ostal tak rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

16. Odvolací súd vec prejednal na pojednávaní dňa 12.01.2022 za prítomnosti zástupcov strán sporu. Títo zásadne v plnom rozsahu zotrvali na všetkých svojich doterajších procesných úkonoch, vyjadreniach a neuviedli žiadnu novú, či už právnu alebo skutkovú argumentáciu.

17. Po preskúmaní obsahu spisového materiálu a zopakovaní dokazovania (§ 384 ods. 1 v spojení s § 385 CSP) odvolací súd dospel k záveru, že opravný prostriedok žalovaného proti výroku I. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o čiastočnom vyhovení žalobe je dôvodný. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v predmetnej časti je totiž založené čiastočne na nesprávnych skutkových zisteniach [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP], na podklade ktorých potom súd prvej inštancie vyvodil nesprávny právny záver o vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP].

18. Vychádzajúc z opakovaného dokazovania dospel odvolací súd k nasledovným skutkovým zisteniam.

19. Z rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 3T/167/2015-570 zo dňa 07.03.2016 (na č. I. 5 spisu), ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.02.2016, odvolací súd zistil, že týmto rozsudkom bola schválená dohoda o vine a treste uzavretá medzi prokurátorom a obvineným A. G. zo dňa 22.12.2015 pod spis zn. 3Pv 425/14/5506, na podklade ktorej bol A. G. uznaný za vinného, že ako starosta žalovaného v období od 16.10.2009 do 05.11.2010 najskôr úmyselne pozmenil uznesenie obecného zastupiteľstva žalovaného č. 34/2009 zo dňa 16.10.2009 tak, že v časti „B schvaľuje“ za bod 4 vložil nový bod 5 s textom „Odpredaj 1699 m² parcely č. 736/1 v k. ú. D. pod Y. žalobcom 1/ a 2/ za cenu 2,5 eur / m² s tým, že geometrický plán na rozdelenie parciel zabezpečí žalobca 1/“, pôvodný bod 5 označil ako bod 6 v časti „B schvaľuje“, pričom takto pozmenené uznesenie zo dňa 05.11.2020 prikázal predložiť Správe katastra Martin ako prílohu návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zo dňa 04.11.2010 zaevidovaného Správou katastra Martin pod č. k. V 4967/2010, ktorým účastníci konania žiadali o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnosti v k. ú. D. Z. Y. - novovytvorený pozemok parcela KN-C č. 736/11 - trvalé trávne porasty o výmere 1699 m², ktorý bol oddelený geometrickým plánom č. 38/2010 zo dňa 21.07.2010 z pozemku parcela KN-C č. 736/1 v prospech žalobcov 1/ a 2/, a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.10.2010 a dodatku ku kúpnej zmluve zo dňa 16.12.2010 uzavretej medzi žalovaným ako predávajúcim a žalobcami 1/ a 2/ ako kupujúcimi, teda verejnú listinu podstatne pozmenil v jej obsahu a použil ju ako pravú, čím spáchal prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa ust. § 352 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený podľa ust. § 352 ods. 1 Trestného zákona s prihladnutím na ust.

§ 36 písm. j), l), § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa ust. § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložený so skúšobnou dobou vo výmere 18 mesiacov.

20. Uznesením č. k. 11C/122/2015-105 zo dňa 16.06.2016 (na č. l. 7 spisu) Okresný súd Martin v spore navrhovateľa Obec Kláštor pod Znievom (teda v súdnej veci žalovaného) proti odporcom: 1/ O. I. a 2/ A. I. (teda v súdnej veci žalobcom 1/ a 2/) o určenie vlastníckeho práva uložil odporcom 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok v sume 99,50 eur za odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 11C/122/2015-84 zo dňa 03.05.2016, a to v lehote 10 dní od doručenia uznesenia. Ďalším uznesením č. k. 11C/122/2015-281 zo dňa 12.10.2018 Okresný súd Martin v tom istom spore uložil žalobcom 1/ a 2/ (ako žalovaným 1/ a 2/ v uvedenom spore) povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému (ako žalobcovi v uvedenom spore) trovy konania vo výške 1.178,35 eur, a to na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Napokon uznesením č. k. 11C/122/2015-283 zo dňa 12.10.2018 Okresný súd Martin opäť v tom istom spore uložil žalobcom 1/ a 2/ (ako žalovaným 1/ a 2/ v uvedenom spore) povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému (ako žalobcovi v uvedenom spore) trovy odvolacieho konania proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 11C/122/2015-138 zo dňa 13.01.2017 vo výške 84,74 eur, a to na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Z detailov pohybov na bankovom účte nesporne vedenom na meno žalobcu 1/ zo dňa 28.06.2016, zo dňa 08.11.2018 (na č. l. 7 rub a č. l. 12 spisu) vyplýva, že dňa 28.06.2016 poukázal žalobca 1/ bezhotovostne na protiúčet sumu 99,50 eur a dňa 08.11.2018 na protiúčet sumu 1.272,09 eur, pričom odvolací súd považoval medzi stranami za nesporné, že išlo o plnenie povinností uložených žalobcom 1/ a 2/ vyššie zmienenými uzneseniami.

21. Napokon odvolací súd vychádzal zo skutkového tvrdenia žalovaného v podanom odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica spis. zn. 35Up/1373/2019 zo dňa 30.10.2019, a to že pred podaním žaloby (na podklade ktorej začalo konanie na Okresnom súde Martin pod spis. zn. 11C/122/2015) ponúkala žalobcom 1/ a 2/ urovanie tak, že vlastníctvo k dotknutému pozemku prejde aj formálne späť na obec a žalobcom 1/ a 2/ bude vrátená kúpna cena, s čím však žalobcovia 1/ a 2/ nesúhlasili. Toto skutkové tvrdenie v spore žalobcovia 1/ a 2/ výslovne nepopreli, a preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 151 ods. 1 v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP považoval za nesporné.

22. Primárne odvolací súd poukazuje na to, že predmetom úpravy zákona č. 514/2003 Z. z. je podľa ust. § 1 tohto zákona a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy a c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu. Podľa tohto zákona žalovaný ako obec zodpovedá za škodu spôsobenú pri výkone samosprávy (§ 10 ods. 1 zákona). Územná samospráva zodpovedá za škodu podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorá bola spôsobená a) nezákonným rozhodnutím alebo b) nesprávnym úradným postupom (§ 10 ods. 2 zákona). Nesprávny úradný postup územnej samosprávy je definovaný demonštratívne v ust. § 14 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ktoré za tento považuje aj porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie o zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

23. Čo je potrebné považovať za výkon samosprávy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. tento zákon nedefinuje. Samospráva obce je však vymedzená v ust. § 4 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v platnom znení tak, že obec samostatne rozhoduje a uskutočňuje všetky úkony súvisiace so správou obce a jej majetku, všetky záležitosti, ktoré ako jej samosprávnu pôsobnosť upravuje osobitný zákon, ak takéto úkony podľa zákona nevykonáva štát alebo iná právnická osoba alebo fyzická osoba. Podľa ust. § 4 ods. 3 písm. a) zákona č. 369/1990 Zb. obec pri výkone samosprávy vykonáva aj úkony súvisiace s riadnym hospodárením s hnutelným a nehnuteľným majetkom obce. V zmysle ust. § 8 ods. 6 zákona č. 369/1990 Zb. majetok obce a nakladanie s ním upravuje osobitný zákon, ktorým je zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov. Hospodárenie s majetkom obce (nevynímajúc aj prevod vlastníctva k nehnuteľnému majetku obce) tak upravujú ust. § 7 a nasl. zákona č. 138/1991 Zb.

24. Zodpovednosti územnej samosprávy za škodu spôsobenú pri výkone samosprávy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. sa nemožno zbaviť (§ 10 ods. 3 zákona). Ide teda o absolútnu objektívnu zodpovednosť štátu. Pri tomto druhu zodpovednosti za škodu je teda vylúčená možnosť liberácie aj exkulpácie. Všeobecnými predpokladmi vzniku zodpovednosti územnej samosprávy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je tak a) vznik škody, t. j. majetkovej ujmy vo sfére poškodeného prejavujúcej sa úbytkom majetku u poškodeného (skutočná škoda), alebo tým že u poškodeného nedošlo k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať (ušlý zisk); § 17 ods. 1, b)

nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup územnej samosprávy a c) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím územnej samosprávy alebo jej nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Ak teda došlo k hospodáreniu s majetkom žalovaného ako s majetkom obce spôsobom odporujúcim zákonu, t. j. k prevodu dotknutého pozemku bez nevyhnutného predchádzajúceho schválenia obecného zastupiteľstva podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 138/1991 Zb., možno tak dospieť k záveru, že v danom prípade došlo zo strany žalovaného k nesprávnemu úradnému postupu pri výkone samosprávy. Odvolací súd sa tak nestotožnil s časťou odvolacej argumentácie žalovaného.

25. Súčasne bolo v konaní nesporné, že plnením záväzkov žalobcov 1/ a 2/ vzniknutých v konaní Okresného súdu Martin pod spis. zn. 11C/122/2015 zaplatiť súdny poplatok vo výške 99,50 eur za odvolanie proti rozsudku č. k. 11C/122/2015-84 zo dňa 03.05.2016 a nahradiť žalovanému trovy konania v celkovej sume 1.272,09 eur, došlo v majetkovej sfére žalobcov 1/ a 2/ (manželov) k ujme.

26. Pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu a pre úspech žalobcov 1/ a 2/ v spore tak bolo nevyhnutné, aby žalobcovia preukázali príčinnú súvislosť medzi majetkovou ujmov v rozsahu sumy 1.371,59 eur a nimi namietaným nesprávnym úradným postupom žalovaného. Ak totiž absentuje príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím územnej samosprávy alebo jej nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, nie je daná zodpovednosť územnej samosprávy za škodu. Územná samospráva nezodpovedá totiž za akúkoľvek škodu, ktorá určitej fyzickej osobe alebo právnickej osobe vznikla v čase po vydaní jej nezákonného rozhodnutia alebo po tom, ako sa dopustila nesprávneho úradného postupu. Atribútom príčinnej súvislosti je „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušený; nestačí, ak je iba sprostredkovaný (k tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 2Cdo/292/2006 zo dňa 01.01.2008). O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak vznikla škoda následkom protiprávneho úkonu škodcu, teda ak je jeho konanie a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku, a teda ak je doložené, že nebyť protiprávneho úkonu, ku škode by nedošlo. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva (k tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 25Cdo/562/1999 zo dňa 28.11.2000, ktorý je aplikovateľný vzhľadom na totožnosť relevantnej právnej úpravy v právnom poriadku SR a ČR aj v preskúmvanej veci a s ktorého právnou vetou sa odvolací súd plne stotožňuje). Príčinnú súvislosť medzi konaním škodcu a vzniknutou škodou nemožno vyvodiť zo skutočnosti, ktorá je už sama následkom, za ktorý škodca zodpovedá z iného právneho dôvodu (rozsudok Najvyššieho súdu ČSR spis. zn. 2Cz 36/1976 zo dňa 30.11.1976 publikovaný v Zbierke stanovísk najvyšších súdov a rozhodnutí súdov ČSSR pod č. 7/1979).

27. Odvolací súd sa po zopakovaní dokazovania nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom žalovaného spočívajúcim v tom, že jeho orgán - starosta, uzavrel so žalobcami kúpnu zmluvu v rozpore so zákonom [§ 9 ods. 2 písm. a) zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí] a že katastrálnemu orgánu predložil pozmenené uznesenie obecného zastupiteľstva ako podklad pre vklad vlastníckeho práva žalobcov k predmetnému pozemku do katastra nehnuteľností a škodou na strane žalobcov - majetkovou ujmov, ktorá im vznikla zaplatením náhrady trov súdneho konania a poplatku za podanie odvolania v súdnom konaní o určenie vlastníckeho práva žalovaného vedeného na Okresnom súde Martin pod spis. zn. 11C/122/2015. Podľa názoru odvolacieho súdu táto príčinná súvislosť, ako to v odvolaní namietal žalovaný, tu nie je daná. Vznik peňažného záväzku žalobcov 1/ a 2/ na podklade rozhodnutí súdu v tomto konaní zaplatiť súdny poplatok a nahradiť trovy konania protistrane (žalovanému) nie je totiž v príčinnej súvislosti s dotknutým nesprávnym úradným postupom žalovaného, ale je výlučne v príčinnej súvislosti s inou skutočnosťou, a to s výsledkom predmetného súdneho sporu, ktorý začal na podklade žaloby žalovaného. Inými slovami povedané, vznik majetkovej ujmy žalobcov 1/ a 2/ je v príčinnej súvislosti so samotným následkom nesprávneho úradného postupu žalovaného, a to neplatnosťou predmetnej kúpnej zmluvy, v ktorej dôsledku vlastnícke právo k dotknutému pozemku na žalobcov 1/ a 2/ neprešlo. Pokiaľ žalobcovia 1/ a 2/ túto skutočnosť odmietli akceptovať, hoc z dôvodu ich odlišného právneho názoru, vyvolali tým sami vznik súdneho sporu a teda vlastnú príčinu vzniku ich majetkovej ujmy. Názor súdu prvej inštancie, že žalobcovia v tomto konaní len uplatňovali svoje ústavné právo na súdnu ochranu, úplne opomína skutočnosť, že rovnaké právo si v dotknutom spore uplatnil aj žalovaný, keďže žalobcovia, vďaka o skutkových dôvodoch neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy, teda o skutkových dôvodoch nenadobudnutia vlastníckeho práva k dotknutému pozemku, odmietli pristúpiť na mimosúdne urovanie, a to v podobe dosiahnutia formálneho zápisu vlastníckeho práva žalovaného k dotknutému pozemku a vrátenia zaplatenej kúpnej ceny žalobcom. Napokon sa žiada dodať, že otázka zavinenia vzniku trov konania a ich náhrady mohla byť riešená len v súdnom konaní vedenom na podklade žaloby žalovaného na Okresnom súde Martin pod spis. zn. 11C/122/2015, resp. v konaní o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 11C/122/2015-84 zo dňa 03.05.2016.

28. V nadväznosti na uvedené a záver, že nebol naplnený jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.371,59 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.371,59 eur od 21.03.2019 do zaplatenia zamietol. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. ostal týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

29. Pre úplnosť dôvodov odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že sa nezaoberal posudzovaním ďalšieho odvolacieho dôvodu uplatneného žalovaným, a to podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP, že súd prvej inštancie nepripojil ním označené spisy Okresného súdu Martin spis. zn. 3T/167/2015 a spis. zn. 11C/122/2015 a tieto ako dôkaz v spore nevykonal. Ani prípadné konštatovanie o naplnení tohto odvolacieho dôvodu by totiž nebolo spôsobilé zmeniť rozhodnutie odvolacieho súdu a teda zvrátiť úspech žalovaného v odvolacom konaní.

30. Odvolací súd tak v ďalšom v zmysle ust. § 396 ods. 2 CSP rozhodol opätovne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, a to v zmysle ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust.

§ 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Žalobcovia procesne zavinili zastavenie konania o časti ich žaloby o zaplatenie sumy 1.811,87 eur, a to tým, že žalobu v tejto časti vzali späť, a to bez náležitého dôvodu. Žalovanému tak vzniklo v súlade s ust. § 256 ods. 1 CSP právo na náhradu trov tejto časti konania na súde prvej inštancie. Žalovaný bol v konaní o zvyšnej časti žaloby žalobcov 1/ a 2/ plne úspešný, žaloba v tejto zvyšnej časti bola voči nemu zamietnutá, a preto mu vzniklo podľa ust. § 255 ods. 1 CSP právo na náhradu aj tejto časti konania na súde prvej inštancie. Preto potom odvolací súd priznal žalovanému proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v rozsahu 100 %, pričom vo výroku tohto rozsudku vyjadril solidárnu povinnosť žalobcov 1/ a 2/ na túto náhradu.

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP pri aplikácii ust. § 262 ods. 1 a ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, a preto mu proti žalobcom 1/ a 2/ priznal aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom opätovne vo výroku tohto rozsudku vyjadril solidárnu povinnosť žalobcov 1/ a 2/ na túto náhradu.

32. O výške náhrady trov konania na súde prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

33. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP]. Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).